

Underbilag Nr. 2.Arbejdsløshedsinspektoratet.

København B., den 28. September 1918.

Under Henvisning til det høje Ministeriums Skrivelse af 16. d. M. skal man herved meddele, at Nævnet angaaende Arbejdsløshedskommissionens Betænkning og Tilsynsraadets derom fremsatte Udtalelse med samtlige Stemmer med Undtagelse af een (Tvede) har vedtaget følgende Resolution, for de tre Rigsdagsrepræsentanters Vedkommende dog med det nedenfor anførte Forbehold.

Nævnet anerkender Nødvendigheden af, at der under Hensyn til de stadig vanskeligere Livsbetingelser ydes arbejdsløse en forøget Understøttelse ud over den for Tiden gennem Arbejdsløshedskasserne ydede, navnlig for saa vidt angaar Familieforsørgere med Børn og Personer, der har gaaet længe ledige. Paa Grund af den korte Tid, Nævnet har haft Kommissionsbetænkningen til Overvejelse, har man imidlertid ikke kunnet tage Stilling til de enkelte foreliggende Forslag om Understøttelsens Størrelse, men man er enig i det ved Kommissionens Forslag til Grund liggende Princip, at kun en saa stor Del af den nødvendige Hjælp, som med dog nogenlunde Sikkerhed kan siges ikke blot ikke at overstige, men ogsaa at ligge væsentlig under de paagældende Fags almindelige Lønninger, skal komme til Udbetaling gennem Arbejdsløshedskasserne, idet den yderligere Hjælp maa udredes gennem andre Institutioner.

Nævnet er enig i enhver fornuftig Foranstaltning, der kan tjene til Styrkelse af Kassernes Kontrol; man kan derfor slutte sig til Kommissionsforslagets i § 7 omhandlede Ønske om at faa gennemført en Anmeldelsespligt for Arbejdsgiverne, men skal dog bemærke, at saafremt denne Anmeldelsespligt udvides til ogsaa at omfatte Arbejdsforholdets Afbrydelse, bør Anmeldelse ske, uanset om der foreligger Afskedigelse eller ej.

Man kan give sin uforbeholdne Tilslutning til enhver Bestræbelse for, ethvert Krav om, at Samarbejde mellem de kommunale Arbejdsanvisningskontorer og Arbejdsløshedskasserne skal foregaa saa tilfredsstillende og præcist som muligt paa det nuværende Grundlag. Men man maa finde det betænkeligt imod den ene af de interesserede Parters Ønske paa det nuværende Tidspunkt at gennemføre en Ændring i det Grundlag, der er fastslaaet i Arbejdsanvisningsloven og ved Overenskomst mellem de to Parter, da dette foreløbig ingenlunde kan anses for tilstrækkeligt prøvet — for flere af de kommunale Kontorers Vedkommende daterer Oprettelsen og dermed Samarbejdets Begyndelse sig kun 1—2 Aar tilbage i Tiden eller mindre.

Nævnet maa, ud fra Synspunktet: Arbejdsløshedsforsikringens Tarv, fraraade, at Kasserne gøres til Tvangsmiddel til de faglige Overenskomsters Gennemførelse. Man lægger megen Vægt paa, at Kasserne ikke maa bruges i Lønkampens Tjeneste (vil derfor ogsaa anse det for uheldigt, om det blev dem tilladt under nogen som helst Forhold at yde Understøttelse under Strejker eller Lock-out), og man kan derfor give Flertallets Forslag til Affattelse af § 8 sin Tilslutning.